

[Ole Bjørn Kraft.]

har sagt, at de vilde gaa i Brechen derfor. Jeg beklager, at man ikke har benyttet Lejligheden til at genindføre Musikken.

Der næst kommer jeg til det betydningsfulde Spørgsmaal om Grænsen. Ethvert Land maa have sit Grænseværn i Orden, og for os, der ikke tænker paa at bruge det til Støtte for Angrebsopmarch, men udelukkende til Forsvar, er der udenrigspolitisk set intet udfordrende i at omtale dette Spørgsmaal, saa meget mere som det er en bydende Nødvendighed at have en Sikring, bag hvilken den jyske Hærsstyrke kan mobiliseres og sammendrages uden at risikere at blive oprevet af de fjendtlige Styrker, inden dette sker.

Ved at gennemgaa Regeringens Lovforslag og Bemærkningerne kan vi ikke se rettere, end at dette Krav, der ikke mindst er rejst af den sønderjyske Befolkning, ikke paa noget Punkt opfyldes. Der fandt i Gaar Aftes rundt omkring i Sønderjylland Afstemningsfester Sted, og der faldt der mange Ord ogsaa om det danske Forsvar, og stærke Krav rejstes om at faa Spørgsmaalet om Grænsen bragt i Orden. Man anerkender den nye Indstilling i Regeringens Forslag, men man beklager, at den ikke har givet sig større praktiske Udslag, end Tilfældet har været.

Ser vi paa Forholdene om Vinteren, har de seks Fodfolksregimenter — Garden fradraget — 1 080 Mand inde og Fodfolkspionerne en Del af de 500 Mand. Af de 1 080 Mand skal antagelig ca. en Fjerdedel ligge i Sønderjylland og alle Fodfolkspionerne under Rekrutuddannelsen. Dette vil sige, at der kan blive godt 500 Mand i alt i Grænseegnene om Vinteren i gunstigste Tilfælde; men dertil kommer, at disse Styrker overhovedet ikke er anvendelige de første Maaneder, og selv om man laver en særlig Tjenesteomgang og Overgribning med Sommerrekrutter, kan man ikke paaregne om Vinteren at have mere end nogle faa Hundrede anvendelige Soldater plus enkelte Skoler, der oven i Købet ikke har det ringeste forberedte militære Anlæg at støtte sig til.

Jeg kan ikke se rettere, end at saadanne Tilstande er kompromitterende for os, og at det derfor er afgjort nødvendigt, at vi optager Forhandling om en anden Grænseordning end den her foreslaede. At det rummer en stor Fare baade for Befolkningens Sikkerhed, for Møobilisering og Opmarch kan enhver forstaa, og vi maa derfor saa indtrængende som muligt opfordre Regerin-

gen til at skabe betryggende Foranstaltninger til Grænsens Sikring. Jeg agter i Udvalget at udbede mig nærmere Oplysninger om Enkeltheder her.

Og som det er med Hensyn til Grænsen, er det med Hensyn til det andet Hovedpunkt, Spørgsmaalet om Luftværnet. København skal efter Ministerens Udtalelse have 3 Luftværnsbatterier, der sammen med nogle ældre Batterier og Kystdefensionen skal danne Hovedstadens militære Luftværn. Ministeren sagde selv, at dette var ganske utilstrækkeligt til at dække København fra Luften, og heri har han afgjort Ret. Jeg havde det Indtryk, at det var med en vis Beklagelse, at Ministeren fremsatte denne Udtalelse. Det var, ligesom man kunde spore, at Ministeren følte, at her laa en Opgave, som man i Virkeligheden ikke kunde lade uløst, og heri har han ogsaa Ret.

Jeg har ofte haft Lejlighed til at citere svenske Udtalelser, og det er ogsaa i denne Forbindelse nødvendigt at pege paa, i hvor høj Grad svenske Personligheder, og først og fremmest svenske Socialdemokrater, har udtalt sig om Nødvendigheden af Københavns Luftforsvar, fordi det staar i den nøjeste Forbindelse med Forholdet til Sverige og til det Fællesskab, som Omstændighederne naturligt paafører os. Det kan ikke være et rigtigt Standpunkt, at man, fordi man ikke vil ofre — for at nævne et Tal — 15 Mill. Kr. til Materiel og en mindre aarlig Udgift, vil lade hele dette Spørgsmaal ligge, at man vil skabe en saadan Værgeløshed for Stor-Københavns Befolkning, som Tilfældet her er.

Der er ingen Tvivl om, at en moderne Krig med dens Angreb fra Luften og dens Forsøg paa at lamme Folk og Forsyninger ikke mindst vil gaa ud over den arbejdende Befolkning, den, der skal virke i Fabrikker og Institutioner og søge at holde Forsyningerne oppe. Det er da aldeles ufatteligt, at man ikke for et stort og vigtigt industrielt Center som København, og andre Storbyer som Aarhus, Aalborg og Odense vil skabe det nødvendige Luftforsvar — rent bortset fra, at hvis København ikke er beskyttet mod Luftangreb, saa er Forsvaret af Sjælland nytteløst.

Jeg har ogsaa kunnet mærke paa forskellige Udtalelser, der er blevet fremsat i disse Dage, at man i vide Kredse staar aldeles uforstaaende over for, at man har ladet denne Opgave ligge, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gav i „Nationaltidende“ Udtryk herfor. Jeg ved ikke, hvor megen Vægt der skal lægges derpaa,